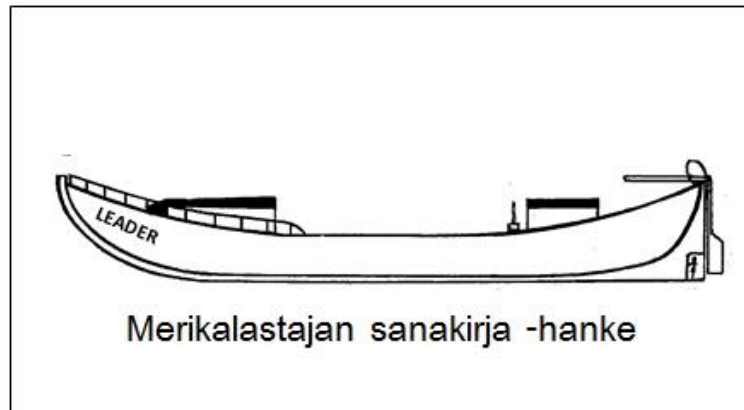

Selkämeren kansallispuiston ystävät ry ja Merikarvia-seura ry

LEADER-hanke ”Merikalastajan sanakirja”

Kalastajien haastattelu

Haastateltava: Sylvi Suntila (s.1926)

Haastattelija: Juhani Aalto

Haastattelun ajankohta: 21.7. 2016

Tekstin purki ja litteroi ääninauhalla Juhani Mellanoura. Murreversio.

Aineistona MP3 digiäänite yhteensä noin 1,5 tuntia. Äänite on tallenteena Merikarvia-seuran arkistossa.

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Sylvi Suntila on syntyisin Ahlaisten Talloorasta, Westerlundien paattimestareiden ja kalastuksen kehittäjien sukua. Asettui Koortilään toisen maailmansodan jälkeen kalastaja Olli Suntilan puolisoiksi.

Sylvi Suntila syksyllä 2016.

Kuva: Juhani Mellanoura.

Talloorasta Koortilään

Mun isä oli Karl Albertti (Westerlund), oli kalastaja **Talloorasta**. Hän asu samas saares, misä oli syntyny. Mä olin **Honkalassa (Koortilässä)**, ko äiti oli täältä kotosin, oli vissii sukulaisuussuhdetta. Mä tapasin mieheni (Olli-mieheni) Honkalas (Koortilässä). Mun äiti oli Honkalan talosta, oli Nestori Honkalan sisar. Äiti on ollu töis **Haminaholmas**, äiti on ollu sielä töis leipomos, ko Meliini piti kauppa. Isä on vissii *luotsannu* laivaa Haminaholmaa ni ne on sielä vissii *treffannu*. Siittä kuluki *laivareitti*, liki meidän saarta Pohojansahaa tänne, ko Haminaholmas oli siihen maailman aikaa saha.

Ollin isä Paavo meni sodassa. Olli kalasteli viimitteeks Vesan Veikon kans *silakkaa*. Kummallakin oli kolome *silakkarysää*. Mä muistan kerran ko viimistä rysää koettii, Vesa ja Olli oli ja mä oli ja. Mä pidin niistä *vöistä* kiini. Tuon verran *paati* laita oli (näyttää käsin) yläpuolella, ko meri kävi, mutta onneks oli *tyven* ilima. Se oli tuolla pitkällä se *rysä koetaa* ni Vesa sano, että kaikki otetaa. Mä pelekäsin, että paatti *nappaa kivelle* josaki kohtaa, ko paatti oli täynä silakoita. Ko vaa **Skiffelii** päästii.

Kyllä välillä (rysistä) *hylykeitä* tuli. Ne keitti hylykeen lihaa Olli ja Vesan Veikon äiti. He tykkäs siitä, mutta mä en saanu tykätty. Silakoita haki Multisilta **Kankaanpäästä**, hän otti vaan sen verran ko hää myi sielä. Ja sitte haettii **Kaustisille minkkilää**. Jonku kerran vietii **Reposaaren** Jäädüttämöö. **Krookkaaki** vietii.

Mä olin yhtenä vuonna kalasavustamolla töis, Dernjatiinilla. Se toimi täällä kaks kolome vuotta, sillä oli **Ylikyläs** savustamot. Täältä tuli silakka niin vähä ettei sitä riittäny, ni se siirsi tuotantos Ylikylää, sillä oli sielä jo *savustamo*. Täällä oli Savu-Hannu (Aho) savustajana, sen vaimo oli Karin tyttäriä, jonka isä hukku. Hannulla oli hyviä savukaloja, ko se vaa oli savustamas, se oli oikeen mestari.

Venerannan redi

Isän veli oli Viljami Veneranta, joka muutti **Reposaaree** ja oli siellä hinaajapäällikkönä. Sen vaimo on ollu tulta **Peipusta**, lestaadiolaisia. Viljamin käsi oli menny 7-vuoden vanhana, ko tuulimyllyn siipi on lyöny käden poikki. **Talloorassa** oli siihen aikaan tuulimylly. Hyvin äijä pärjäs. Hän muutti Reposaareen ja hän oli hinaajan päällikkönä. Onko se sen hinaajan kans kulukenu, en tiedä, ko hän on *luodannu* **Venerannan redin**, ko hän luodas niitä reittejä **Merikarvialle**. Mä olin Saihan Markun (valokuvaaja) mummun kans serkuksia, oltii veljesten lapsia. Markun mummu oli Venerannan Viljamin tyttäriä.

Olen kuullu, että meidän suvusta seittämäntoista on hukkunu. Se on jo vanhaa *polovee*. Mun veljeniki on hukkunu, oli serkkus kans ilman lupaa lähteny paatilla soutamaa, oli istunu *takatuhdolle* ja toinen oli soutanu. Ja sit hää oli kattonu taivasta ja sitte se oli lentäny. Tää oli ensimmänen Pauli, joka hukku. Meillä osas kaikki *kakarats* uida. Ei häntä varmaan yksin kukaa opettanu uimaa. Isän nuoremmalta veljeltä hukku kaks, luisteli *tuulensilmää*, ihan liki omaa kotoo, ne oli veljen lapsia. Toinen oli liki rippikouluikä ja toinen vähä nuorempi.

Huikka

Rantasen Mauri (Huikan isä) asu viimitteks täs misä oli Skooluntin tölli (Suntilan Ollin paikassa). Ei se pystyny enää olemaa **Aspuskeris**. Hänen poikansa Yrjö eli Huikka asu vielä Aspuskerissa ja sitte kalasteli siikaa **Rävelis** Forssin (Paavon) kans.

Monta hauskaa tarinaa on Huikasta. Sillon mä olen nauranu ko Huikka tuli rannasta. Se oli tälläi heinäkuu ja sillä oli huopikkaat jalaas ja. Olli oli juur tervannu laiturin juur ko rysät... Sit sillä oli semmone pitkätakki ja semmone *berberi* ja pyyheliina ympäri pään ja sitte tuli tuoho pihaa. Ja tuolta päi tuli poliisiauto, hän meni tuohon tien päähän ja morjesti. Siinä oli semmonen nimismies ko Lakari. Mä en tie poliisista kuka se oli, mä en tuntenu. Ne pysäs ja nauro yhydes *vääräs*. Huikka morjesti vaa.

Kerran Venerannan Onni yritti ampuu Huikkaa. Yrjö oli sillo Aspuskeris vielä. Mä en tie mikä niitten päähän tuli, juovuksis mentii sinne. Onni meni ikkunasta ja Huikka tuli tänne sitte. Se oli syksy varmaan. Yrjö tuli tänne. Vesan Veikko ja Maija oli meillä kyläs. Yrjö tuli tänne, oli ollut Vesalla, ne asu sillon tuola Kuusistos. Hän oli sieltä soittanu poliiseille ja sanonu ketä oli sielä ampumas. Mä en tienny mistää, Olli vei Yrjön tonne pirttii, että men sinne huilaamaa ny ko sielä on peti. Emmä tienny asiasta mitää ko oikeen lentävät tuli ovesta sisälle, esitti itte, oli oikeen tärke ja kysy misä on Yrjö Rantanen. Mä sanoin, että mä en tie. Mutta Olli kuuli ja sano että kyllä hän tulee näyttämää. Ne meni sitte pirttiin ja ne teki sen kuulustelun, kuulusteli sitä. Sen jäläkeen häntä ei enää sinne luotoo päästetty. Eikä hän enää olis sillon sielä muutenkaan *pärjännny*, oli sillo jo *raihnainen*. Se pääsi sitte kunnalliskotii.

Anton Vesan ja myöhemmin hänen poikansa Veikon rantahuone. Veikko oli Olli Suntilan kalakaveri silakkarysäpyynnissä. Kuva: Juhani Aalto.

Rantahuoneet

Sillon ko oma tontti *ulettuu* rantaa ni se saa niinko oman rannan. Täällä Vesasella (Marikon Kyöstin) oli oma ranta, ko heidän tontti ulettuu rantaa. Muuten ranta on osakaskunnan ja rannoista on maksettu vuokraa kaloilla ko kalat on kelvannu. Olli jutteli ko heidän isä kaatu sodas, ni hän oli viis vuotta Venerannas niitten apuna. Oli sitte viis vuotta ettei maksettu vuokraa maksettu tästä rannasta. Sitte ko he alako Suunen (Suntila) kans kalastaa ni heiltä tuli *silakoita*. Niitä meni kaksikymmentäviis laatikkoo ni Leväsen uuteen taloo, kahaden paikan vuokrasilakat, vai oliko yhden. Ne oli niiltä viideltä vuodelta. Se vei ne sitte tohon suolaamolle. Sillon oli silakat kauhees hinnas. Tämmösiä ne talon isännät on omistanu. Vuokrat *maksettii silakoilla*.

Nyt on kunnan rannat, sillon sai ottaa vielä kaivinkoneet että pääsi rantaan. Kyllä ne silti vuokran otti silti ne talonisännä. Nyt maksaa sitte *venepaikat*. Olli oli Noormarkun sairaalas. Mä sano, että tuli taas *rantamaksu* taas. Hän sano, että tämä on viimeine vuosi, ko maksat. Siittä on ny neljä vuotta, ko mä olen sen *ylöös sanonu*. Emmä tarvinnu sitä. Mä maksoin vuokraa joka vuasi. Kehdattiiki ottaa *rantahuoneesta* vielä. Rantahuoneesta oli kuuskymppii, laiturista satakakskymppii. Aatelkaa kyllä on kallista maapohjaa. Mitä mä semmosia maksoin. Mä luovutin rannan rantatoimikunnalle. Kyllä tämä niin kallis ranta on ollu. Mitää me ei saa rakennuksella tehdä ko se on Museoviraston.